

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚRADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

1939 $\frac{17.}{XI.}$ 1989

1992

LISTOPAD 1992

V Pojizerských listech z 29.X. vyšel článek amerického profesora historie pana S.B. Vinterse, který již dvakrát navštívil i naše město. Proč právě Vysoké? Jako americký voják končil druhou svět. válku v Plzni. Příchod do naší země -- na něj hluboce zapůsobil a začal se zajímat o její dějiny. V knihovně Akademie se seznámil se svou příští paní-češkou. Zejména ho zajímaly dějiny a politikové před 1. svět. válkou, Masaryk a Kramář. Proto přijel i do Vysokého, aby se o jeho slavném rodákovi dr. K. Kramářovi dověděl co nejvíc.

Několik zajímavých citátů z jeho článku v PL:

K 28. říjnu 1918 neodmyslitelně patřil i Dr. Kramář.

Věhlasný francouzský historik a čechofil Emest Denis řekl, že Kramář "byl beze vší pochyby" nejznámější český politik v západní Evropě a že rozsudek smrti "byl rozhodnou ranou, která povznesla svědomí a zapudila poslední váhání" o opozici proti Rakousku. Císař Karel změnil Kramářův rozsudek na 20 let těžké práce v pověstném vězení v Mollersdorfu. 1917 byl zcela amnestován.

Zatímco v Evropě ještě řádila první světová válka, JUDr. Karel Kramář, slavný rodák z Vysokého nad Jizerou, se vrátil 17. října 1917 do Prahy z rakouského žaláře. Nadšený dav ho vítal na triumfální cestě městem. Spisovatel Jan Herben ho pozdravil na táboře lidu na Žofíně: "Když jste byl odvážen, patřil jste jedné straně. Když jste nyní přijel, patříte celému národu".

Nejhrdější chvíle Kramářova veřejného života přišla 14. listopadu 1918 na ustavující schůzi Revolučního národního shromáždění, kde prohlásil: "Všechna pouta, která nás vázala k dynastii Habsbursko-lotrinské jsou přervána... A my svobodní a volní prohlašujeme, že náš stát Československý je svobodnou Československou republikou".

Co by asi dr. Kramář řekl dnes,

kdyby byl svědkem rozpadu čsl. státu?

xx

S e d m n á c t ý
l i s t o p a d.

V E L V Í S T O P Ě.

"Pane, zde byl lev!"

"Že lev?! A kdy?"

"To, pane, těžko říci. Snad včera, před týdnem, snad před měsíci".....

Kdy, pane Nerudo, my dnes už všichni víme, a dovolte, že zbytek Vaší básně novými verši dopovíme:

17. listopadu 1989 na třídě Národ ve světle svíček a také pochodní Lev a s ním i Blaničtí rytíři stáli.

S rukama prázdnýma, jen srdcem bojovali.

Proti nim štíty, pendrek a hole se blýskaly, dívky na štíty květiny pokládaly A nastal masakr nemaje obdoby! Brutální surovost bez lidské podoby!

Proč? Ptáme se všichni, ptají se neviní a budou se ptáti i světové dějiny!

Díky Vám, studenti, za Vaši rytířkost!

Budete na věky národa čistý skvost!

Zapadlí vlastenci
Západních Krkonůš

17. listopadu 1939 zavřeli nacisté české vysoké školy, postavili 9 studentských funkcionářů a na 1.200 vysokoškoláků deportovali do koncentračního tábora. Záminkou byly studentské demonstrace po pohřbu Jana Opletala, studenta smrtelně zraněného při celonárodních demonstracích 28. října. 17. listopad se stal Mezinárodním dnem studentstva.

17. listopadu 1989 chtěli studenti připomenout 50. výročí těchto událostí manifestačním průvodem Prahou. Brutální zásah policejních jednotek vyvolal v celé zemi vlnu rozhořčení, které vyústilo v revoluční převrat, pád totalitní moci a

vytyčení ideálů svobody, demokracie a humanity.

Dvě významná data v moderních dějinách našeho národa a mezi nimi 50 let jeho většinou neradostné historie.

Další tři léta, která uplynula do letošního 17. listopadu, přinesla zrychlený tok převratných událostí nejen u nás doma, ale i ve světě, především ve střední a východní Evropě. Zdá se nám, že je nemůžeme ovlivňovat. Přece však i naše úsilí o uplatňování ideálů svobody, demokracie, vzájemné úcty a pochopení, snášenlivosti a slušnosti v rodině, obci i v širším okruhu našeho vlivu může přispět k tomu, aby náš národ a jeho příští stát ne počtem, ale urovní a vyspělostí svých občanů se stal platným činitelem při naplňování těchto ideálů i na mezinárodním poli. I to je pro nás odkaz sedmnáctého listopadu.

Dr. Václav Lukáš

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Z naší školy

Byli jsme v divadle-

Své postřehy zaznamenaly žáky-ně sedmé třídy. A. Ruprechtová-Deset souborů se účastnilo XXIII. přehlídky Krakonošův divadelní podzim. Zahráli si i vysočtí ochotníci. Na své si přišli diváci nejen z Vysokého, ale i z širokého okolí. Ti denně slyšeli fanfáru vítající pána hor Krakonoše. K dobré náladě přispěl také taneční soubor Vrabčáci se svým půvabným programem. Po celý týden panovala veselá nálada a spokojenost. L. Bartošová-Dne 12.10. jsme zhlédli odpolední představení od V. Čorta O líných strašidlech. Všichni sedí a očekávají poslední zvonení. Světla pomalu zhasínají a zraky všech se upínají na oponu. Ještě nepatrné zašustění a již nás vítá mladý uvaděč. Opona se pomalu rozevírá. Děj nás uvádí do starého zanedbaného mlýna, v němž žijí dvě strašidla. Hastrmanka a Ježíholka jsou tak líné, že opustí svou živnost a jsou živý jen z toho, co

prostě někde najdou. Čas plyne a ke mlýnu přijde služka Anička, kterou poslala selka pro poklad. Ta je pilná, čistotná a hlavně nebojácná. Strašidel se nezalekne, dokonce se jím vysměje. Chce ve mlýně zatopit, avšak ve starých kamnech najde truhlici. Se zatajeným dechem ji otevírá, ta je prázdná, žádný poklad neskrývá. Anička napíše na papírek usloví- Komu se nelení, tomu se zelení, a vloží ho do truhličky s u- myslem napravit strašidla-le- nochy, tu zamkne a zavolá hastrmanku a Ježíholku k sobě. Ta si myslí, že v truhlici je poklad a chtějí ji otevřít. Kde však je klíč? "Ve vodě", říká Anička. Hastrmanka pro něj ochotně skočí do rybníka a vrátí se celá vyměněná, sdělí Anči, že už žádné peníze nechce, a dokonce začne pracovat. Ježíholka ještě chvíli vzdoru- je, ale nakonec i ona se změní, mlýn začne opět klapat a opona jde dolů.

S příjemným pocitem se vracíme domů, zůstává v nás vzpomínka na hrdiny, které tak perfektně zahráli žlutí ochotníci.

Zpracovala L. Halířová

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Ohlasy čtenářů ...

Letošní přehlídka zanechala v divácích dojem nejrozličnější. Poslechněme si herce, režiséra, pokračovatele rodového vztahu k ochotnickému divadlu, prostě divadelníka tělem i duší, pana Karla J. Bartoníčka

Čím hůř, tím líp- aneb
divadlo jen pro jednu řadu.

Od mládí mou největší zálibou bylo a dosud je divadlo. Viděl jsem mnoho krásných her, ze kterých jsme si za ta léta vytvořil v paměti knihovničku vzpomínek. Rád se k nim vracím, znovu a znovu si je připomínám. Oživuji si jejich děje,

postavy i jejich tvůrce. Ty krásné chvíle prožité v tomto okouzlení neskončily odchodem ze sálu. Jedním z takových představení je pro mne hra "Naši furianti" na scéně Národního divadla, kterou režíroval slavný Zdeněk Štěpánek v roce 1953. Od prvního okamžiku otevření scény na náves v Honicích, jako bych byl vtažen mezi ty milé postavičky, tak věrně vykreslené, jak mistrně je se vši jemností vytvořil veliký Ladislav Stroupežnický. Sladké domažlické nářečí panny Markýtky v krásném staročeském kroji a již se rozvíjí děj ... a já jsem ucítil, že po tváři mě stéká slza. Byla to slza radosti a štěstí z krásných slov, ze setkání s těmi postavkami, které jsme znal z vysokého jeviště. Byl jsme kdysi také jedním z Fialových kluků. Byla to vždy hra, kterou české divadlo oslavovalo svoje významná jubilea a s několika dalšími hrami jako Lucerna, Paní mincmistrová, Noc na Karlštejně a podobnými klenoty naší dramatické literatury se otevírala divadla. To však s tou největší uctou, s takovou, jakou si tyto národní poklady zaslouží. O letošní XXIII. národní přehlídce venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jiz. bylo u jedné hry uvedeno: Ladislav Stroupežnický "Naši furianti". Ačkoliv mě výsledková listina otištěná ve Větrníku přesvědčuje o třech oceněních a doporučení této inscenace pro příští Hronov, jsem přesvědčen, že to byly nejhorší "Furianti", jaké jsme kdy viděl. Z díla tak nádherného zbylo zde "úpravou" ubohé torzo. Zmizelo celé první jednání, zato přibýly scénky jako: Verunka vytáhne za ruku Václava z hospody, aby se po jisté době vrátil bez košile, kterou mu ale Verunka do lokálu přinese. Nechybí tu však veliký rudý transparent, který tolik zdobil ještě nedávné schůze. Dědeček Petr Dubský velice pěkně přednese svůj slavný monolog v současné konfekci, ačkoliv mu k jízdě s oběma císaři chybí sto let. Na kyprou,

robusní Fialovou, která tu nařiká o bídě a má ji také představovat, se chvílemi již nechtělo ani dívat. Licitování o punči, kde vrcholí projev furianství se vši vážností, kterému se má divák jemně usmívat, je zcela smazáno smíchem na scéně. Všechno obráceně! Škoda. Vždyť soubor přesvědčuje o velikých hereckých kvalitách, a tak se vnucuje myšlenka, jak by to bylo krásné představení, kdyby třeba pan režisér při těchto schopnostech upravil hru o Kocourkově. Soubor Rádobydivadlo Klapý po třikrát nadchl vysoké obecnstvo. Však vloni jsem byl již překvapen, proč režisér nechal dvakrát do diváků hodit okoušanou okurku. Letos nám přijeli předvést "upravené" Čechovy Tři sestry. Pan režisér a autor přepisu Valeš toto dílo nazval "Tři nány, co si neuměly koupit lístek do Moskvy. Čtu recenzi odborné poroty a z ní vyjímám: ... se dě nazvat divadlem ošklivosti či hrusu, kdy se inscenátoři snaží vyvolat v divákovi pocit odporu. ... Tak to se podařilo! Rádus, křičení, hádky. Vyprsknutí plných úst jakýchsi burizonů přímo do obličeje diváků. Chaos, kdo nezná děj původní, vůbec nepochopí, o co jde. Postavy lezou po dvoumetrových žebřících, /to jsou židle/, aby tam něco řekly. No dobře, zas jednou trochu jinak. ... ale když musí herec vyšpláchnout umyvadlo špinavé vody, ve kterém si předchozí namočil nohy i s botami, přímo do obličeje a na šaty diváků, to je neomluvitelná hrubost a sprostota. Ne, to ještě nestačí - dojde i na souložení - po kterém hrdina hry opouští jeviště s úplně holou zadnicí. Hra trvala jen 80 minut, ale každý toho měl až dost. Být přestávka, nestálo by to za to pro koho pokračovat. Nutno

dodat: herecké výkony výborné a mimořádně obtížné vzhledem k inscenaci. Co by tito lidé dokázali udělat ze Tří sester.

Klademe si otázku: proč? Inu pro vyhodnocení na přehlídce! A vyplatilo se to-vždyť za toto představení udělila porota pět ocenění.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

N e n í k r i t i k a

j a k o k r i t i k a .

Ta spravedlivá a přátelsky vyslovená a také tak přijatá vede ke zlepšení stavu, ta druhá vzbudí zlost a lítost. Myslím, že neumíme ještě správně kritizovat ani kritiku přijímat, není divu, vždyť jsme to čtyřicet let nedělali. Jedna zarmoucená zaměstnankyně prodejny mně řekla: "To snad psali lidé, co mají na nás zlost. Ale proč?" Jsem přesvědčena, že nikdo nemůže mít zlost na vás prodávající v naší prodejně. Nesetkala jsem se nikdy s neochotou, nevládností, vždycky jen se snahou vyhovět. Pochopte, prosím, že většinou ve snaze po zlepšení životních podmínek odpovídali upospíchaní, unavení zákazníci na jednoznačnou otázku "co se Vám nelíbí", při tom "co se Vám líbí" se vzalo jako samozřejmé a pokud bylo vysloveno, tak jen okrajově. Jako důchodkyně nakupují do 15 hodin a nemohu se tedy přidat v mnoha bodech k těm nespokojeným, ale zároveň je chápu a věřím, že anketa přes její některé nedostatky pomůže zaměstnaným zákazníkům a zároveň i vám prodávajícím v naší prodejně.

Ivana Lukášová

000000000000000000000000000000000000

Vraťme se ještě jednou k Dr. Kramářovi a divadelní přehlídce. Říká se, že všechno souvisí se vším, hledejme tedy souvislost i v těchto dvou pojmech.

Větrov nebo Kramářova vila ?

Nejpozoruhodnější stavba ve Vysokém, bývalá Kramářova vila, zámeček v ruském stylu, byla po

rekonstrukci dokončené v r. 1990 znovu otevřena pro návštěvníky. Chtěli bychom čtenáře se-

známit se současným provozem
zotavovny Větrov, o které nám
poskytl informace nynější ve-
doucí pan Jaroslav Tahovský.
1. Pane vedoucí, můžete nám
prozradit, odkud jste do Vysokého
příšel?

Přišel jsem do Vysokého nad J.
 z Janských Lázní, kde jsem pra-
 coval na zotavovně Brigáda. Po
 odchodu pana Fejfara, odešel na
 vlastní žádost ze zotavovny
 Větrov mně OREA Praha toto mís-
 to nabídl.

2. Kdo je dnešním majitelem a provozovatelem objektu?
Majitelem a provozovatelem je
OREA Praha, Českomoravská správa-
rekreační péče, Českomoravská ko-
mora čs. konfederace odborových
svazů.

3. Kolik máte zaměstnanců a v jakých profesích?
Celkově máme 21 zaměstnanců:
6 má kuchyň, 5 obsluha, 4 pokoj-
ské, 2 domovníci, 3 v kanceláři
a 1 obsluha čističky.

4. Jaká je kapacita a vybavení vašeho rekreačního zařízení? Kapacita zotavovny je 84 lůžek v hlavní budově a 20 lůžek v ubytovně. Všechny pokoje mají vlastní sociální zařízení.

5. Co všechno je hostům k dispozici při jejich pobytu?
K dispozici hostům je v létě hřiště, minitělocvična, restaurace, dále nabídka projíždky na koni. V zimním období hlavně zimní sporty-lyžování, sánkování a pod.

6. Mohl byste nás podrobněji informovat o tom, odkud a při jaké příležitosti k vám zákazníci přijíždějí, obzvlášť ze zahraničí?

Zahraniční zákazníci přijíždějí většinou z oblastí kolem Berlína a Drážďan/z Drážďan hlavně skupiny dětí, ostatní zákazníci z celé BRD. Z našich zákazníků je hlavní návštěvnost organizována přes krajská prodejní střediska

Prahu, Ústí, Plzeň, Č.Budějovici, Hradec a z Ostravy. Ze Slovenska zatím rekreanti nejezdí.

7. Máte nějaké zajímavé nebo stálé hosty?

Stálé nebo zajímavé hosty zatím nemáme, i když většina zahraničních hostů se do zotavovny vrací během roku několikrát.

8. Jak úspěšná byla letošní letní sezóna?

Letošní sezóna byla proti loňskému roku velmi úspěšná, i když je ještě brzo celou sezónu hodnotit. Celkově jsme proti loňsku spokojeni.

9. Jste plně vytížení po celý rok? Zotavovna je vytížena od ledna do listopadu. V listopadu je provozní přestávka a zimní sezóna začíná na vánoce.

10. Jak velká šance je získat u vás ubytování?

Šance na ubytování je během celého roku. Je nutné ovšem včas si napsat do zotavovny. V případě, že určitý termín je již obsazen, nabízíme náhradní jak pro domácí cestovní ruch, tak pro zahraničí.

11. Jaká je zhruba výše cen denní penze?

Výše cen pobytu byla v letošním roce 954,- Kčs za týdenní pobyt pro dospělého a 690,- Kčs pro dítě do 12 let. Příští rok 1993, kdy stoupají náklady na provoz, budou pobyty v cenové relaci kolem 1.300,- Kčs a děti do 12 let kolem 900,- Kčs. U zahraničních hostů je cena pobytu o hodně vyšší.

12. Má i vysoká veřejnost možnost využívat vaše služby a jak?

Vysoká veřejnost má možnost plně využívat naše služby. Jak individuálně, tak pro společné akce při včasné objednávce. Restaurace je k dispozici denně pro všechny pasantní hosty.

13. Máte v nejbližší době plány s úpravou přilehlého anglického parku?

V nejbližší době se nejprve bude dodělávat oplocení a v příštím roce a dalším období počítáme s celkovou úpravou parku.

S oplocením se mělo začít již v tomto roce, ale stavební firma nám není schopna tuto práci do konce roku 1992 provést.

14. Po letech se na Větrov vrátili účastníci Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Mohu potvrdit, že prostředí je na úrovni, kuchyně výborná, obsluha vzorná. Byli byste ochotni spolupracovat i v následujících?

Ohledně spolupráce s přehlídkou venkovských divadelních souborů Krakonošův podzim máme zájem, ale není to jenom naše věc, je to též věcí hlavně organizačního výboru, jestli do budoucna budou mít zájem využít naší zotavovny.

15. Karel Kramář odkázal budovu svazu spisovatelů a novinářů. Myslíte, že v budoucnu by mohl být tento záměr uskutečněn? Karel Kramář, jak je známo, odkázal budovu svazu novinářů a tito ji dle starých záznamů prodali NSDAP, a proto prý již nemají na tuto budovu nárok. Ovšem přesnou odpověď na Vaši otázku nemohu dát. Někaké snahy o navrácení této zotavovny Kramářově nadaci zde byly, ale tato jednání se provádějí na vyšších místech bez naší účasti. Proto tuto odpověď Vám budu dlužen, opravdu o tomto nic nevím.

16. Jak se vám vůbec jeví perspektivy Větrova? Máte nějaké přání? Co vám chybí k úplné spokojenosti?

Perspektivy zotavovny se jeví do budoucna tak, že by z části měla sloužit dále odborářům a z části jako hotel pro zájemce o pobyt v tomto pěkném prostředí ve Vysokém nad Jizerou. K úplné spokojenosti ještě chybí mnoho, ale z finančních důvodů nelze vše realizovat v krátké době. Máme zájem dát do provozu saunu jak pro hosty, tak i pro místní občany/až bude dokončena oprava místního vodo-

vodu. V zadní části parku pak zřídí minigolf, tenisový kurt a doplnit park lavičkami. Přání mám, aby nám sloužilo zdramí a zotavovna mohla poskytovat služby pro všechny, kteří o to budou mít zájem, aby byli zde spokojeni jako všichni, co se k nám rádi vrací.

Tahovský Jaroslav
vedoucí zotavovny

Děkujeme moc za poskytnutý rozhovor.

Za redakci Větroříku Ivana
Rehořová.

xx

Listopad a Labská bouda, dva zdánlivě odlišné pojmy, ale pro mne spolu úzce souvisejí.

Prožila jsem jako průvodkyně na Labské boudě nespočet dní za každého počasí. A to se ve výšce 1.300 m mění velice rychle. Poznala jsem ji důvěrně za krásných letních dnů, kdy z dálky vypadala její střecha jako velký pták sedící s roztaženými křídly uprostřed zelené louky. Za deště a mlhy, když jsme se spěchali ukrýt a spatřili ji teprve až jsme stáli téměř u ní. Jako v prachových peřinách seděla v zimě ve sněhu a závěje jí sahaly až nad kolena. Sníh se třpytil a píchal do očí a bouda se svými okny usmívala na skupiny lyžařů i na okolní hory. A najednou tu byla vánice, na krok nebylo vidět, ale přesto jsme se brouzdali a brodili sněhem na Jestřábky na buchtu paní Babůrkové. Snad nejkrásnější byla bouda i její okolí na podzim. Zelen přecházela v desítky žlutí a hnědí, cestou na Voseckou soutěžila modř hořců s modří oblohy, Sněžka tonula v jemném oparu, bližší vrcholky se ostře odrážely od horizontu - a pak, jsme přišli "domů", do tepla útulných pokojíků a do jídelny, v jejíchž oknech se zrcadlila polovina západních Krkonoš.

Abych ji poznala ještě důvěrněji, zajímala jsem se o její

historii. Ta začala už r. 1830, kdy byla přímo u pramene postavena malá dřevěná bouda. Tu odkoupilo r. 1877 jilemnické panství hraběte Harracha, který dal vkrátku stavět opravdovou horskou boudu z kamene a zároveň cestu Labským dolem do Špindlu. Hostů přibývalo, a tak se bouda stále dostavovala, v letech 1888, 1889 a definitivní podobu na celých 61 let dostala r. 1904.

Celou tu dobu, celých těch 61 let vítal návštěvníky důvěrně známý obraz: Masivní bouda z tesaných kamenných kvádrů, kde každý nalezl přístřeší, dobré jídlo a nezapomenutelné zážitky. A zrovna tak nezapomenutelní byli její dva správci, nejprve pan Hloušek, po něm pan Zapadlo, kteří kolem sebe vytvořili atmosféru přátelství vyvěrající ze společného vztahu k horám.

A pak přišel listopad 1965 a z nedbalosti vznikl požár. Z krásné boudy zůstal jen kamenný skelet.

Teprve za dalších deset let, opět v listopadu, byl otevřen interhotel Labská bouda, osmiposchoďový, v mnohém ohledu ojedinělý. Už tedy ne bouda, ale hotel s deseti jednolůžkovými a 51 dvoulůžkovými pokoji, 150 místy v restauraci se společenskými místnostmi a veškerým sociálním zařízením.

První léta to byl podnik všestranně prosperující, hojně navštěvovaný a obývaný i zahraničními turisty. Bohužel, ředitelé se střídali častěji než je pro takový podnik zdravé a únosné a hotel upadal. Listopad 1989 zasáhl do jeho historie a listopad 1992 je nejmůtnější. V době, kdy se hotely jeden po druhém privatizují, "Labskou boudu" nechce už žádný špindlerovský hotel ani jako "přívazek". Je mi to moc líto a jistě nejsem sama.

Ludmila Hnyková

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

ZPRÁVY SPORTOVNÍ -

Volejbal ...

A opět zúčtováváme podzimní část volejbalové soutěže, kdy družstvo žen měřilo síly s hráčkami krajských družstev z Hradce Králové, Jaroměře, Náchoda, Jičína, Trutnova a družstvem Hradcem-Pouchovem. V tomto výčtu se městečko Vysoké skoro ztrácí, ale našťástí výsledky mluví opačně. Přesto, že kádr hráček je již několik sezón stejný/Milada Blahová, Dana Čížková, Jana Strnadová, Hela Neumannová, Jana Votočková, Jiřka Vitvarová, Markéta Zelinková a Olga Plůchová/daří se nám velmi dobře. V této podzimní části jsme prohrály pouze s družstvem Hradec Králové- který je na I.místě, a s Trutnovem, který měl před posledním kolem stejný počet bodů jako Vysoké. Poslední zápas, který jsme sehrály v sobotu 17.10.v Jičíně za veliké zimy a srážkových přeháněk, nás při zpáteční cestě hrál pouze výsledkem. Vysoké - Jičín 3:1; 3:0.Tato výhra nám zajistila 2.místo, což je v tak velké konkurenci určitě pěkným úspěchem.Doufáme jen, že takové dobrá pohoda, které vládne v družstvu vydrží i trenérovi Jindrovi Maturovi a že s námi přečká ještě další přehánky, když vydržel i tu sněhovou v Jičíně.

M. Zelinková

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ani mužské část volejbalu
nechce zůstat pozadu-

Družstvo mužů TJ Vysoké je po podzimní části na prvním místě okresního přeboru. V této soutěži hrají kromě našeho družstva ještě Rokytnice n. J., Jilemnice, Horní Branná, Turnova, Ohrazenice, Příšovice. Nejtěžším soupeřem jsou většinou hráči Turnova. Letos se nám je však podařilo v obou utkáních porazit a už to vypadalo, že celou podzimní část absolvujeme bez porážky. K poslednímu

dvojitkáni jsme jeli do Jilem-
nice. S ohledem na nejisté po-
časí jsme se dohodli, že utkání
předehrajeme v jejich tělocvičně
v pátek večer. První zápas jsme
vyhráli 0:3, ale ve druhém utká-
ní soupeř zmobilizoval všechny
síly a podařilo se jim nad námi
zvítězit 3:2. Utkání bylo velmi
vyrovnané a rozhodla lepší a dů-
raznější koncovka domácích. Vý-
sledek ovlivnila i skutečnost,
že v našem družstvu nemohl ze
zdravotních důvodů nastoupit
naš nejplatnější hráč podzim
Roman Kašták. Vysocké družstvo
je sestaveno většinou z hráčů,
kteří musí na treninky a utkání
dojíždět. Z Harrachova je to Mi-
lan Haas a Tomáš Kučera, z Jab-
lonce nad Jizerou Libor Seidl a
Mirek Jirouš, z Prahy na utkání
dojíždí Roman Kašták. Ze Semil
Jaromír Zeman. Domácí část
družstva tvoří Přemek Zelinka,
Miroslav Morávek, Tomáš Seidl,
Miroslav Kašták a Zdeněk Seidl.
Na treninky s námi chodí ještě
O. Vitvar a V. Metelka. Z tohoto
výčtu je patrné, že se jedná
většinou o hráče starší. Nutně
bychom potřebovali družstvo omla-
dit, ale další adepti vysocké
odbíjené zatím nejsou. Pokud by
někdo měl zájem s námi chodit
- na treninky, má příležitost kaž-
dou středu od 20.00 hodin ve
vysocké tělocvičně.

Zd. Seidl

000000000000000000000000000000000000

D O L E Ž I T Á Z P R Á V A

=====

všem čtenářům, jimž zasíláme
Větrník poštou :

Předplatné na 12 čísel v roce 1993 je :

36,- Kčs Větrník / 12 x 3,-Kčs/

60,- Kčs poštovné /12 x 5,-Kčs /

c_e_l_k_e_m_==96,=Kčs

Složenky na předplatné pošleme
v lednovém čísle. Prosíme všechny,
kteří nemají o Větrník v roce
1993 zřejem, aby poslali odhlášku
na Městský úřad Vysoká/Jiz. do
15. prosince 1992.

Děkujeme. Vaše redakce

00000000000000000000000000000000

oooooooooooooooooooooooooooo